

موضوع	<p>رای شماره ۱۴۰۲۳۱۳۹۰۰۰۰۵۳۴۹۴ مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۱۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (طرح شکایتی به خواسته ابطال جمله «در این شرایط اعتبار آن مربوط به همان دوره خواهد بود» از نامه شماره ۱۵۸۰۱/۲۱۰/د-۱۴۰۱/۳/۳۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور از تاریخ تصویب)</p>
<p>تاریخ دادنامه: ۱۴۰۲/۰۱/۱۵ شماره پرونده: ۱۰۵۲۶۶ مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری شکایتی: رییس دیوان عدالت اداری موضوع شکایت و خواسته: اعتراض به رای شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲ مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۷ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری گردش کار: به دنبال طرح شکایتی به خواسته ابطال جمله «در این شرایط اعتبار آن مربوط به همان دوره خواهد بود» از نامه شماره ۱۵۸۰۱/۲۱۰/د-۱۴۰۱/۳/۳۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور از تاریخ تصویب، موضوع به هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری ارجاع شد. متن مقرر مزبور به شرح زیر است: «...در مفاد تبصره یک ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی به طور مستقل مورد حکم قرار گرفته و موظف به پرداخت عوارض آلاینده شده اند و در حکم یادشده اصل بر آلایندهی آنها است مگر آنکه عدم آلایندهی آنها از سوی سازمان حفاظت محیط زیست در طی سال اعلام شود. بنابراین در صورت اعلام عدم آلایندهی پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی توسط سازمان حفاظت محیط زیست، واحدهای یادشده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان مزبور مشمول پرداخت عوارض آلایندهی نخواهند بود. در این شرایط اعتبار آن مربوط به همان دوره خواهد بود.» هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری پس از رسیدگی به شکایت فوق به موجب رای شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲ مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۷ در خصوص آن اتخاذ تصمیم کرده و رای به رد شکایت صادر نمود. متن رای مزبور به شرح زیر است: «اولاً مصوبه مورد شکایت یعنی نامه شماره ۱۵۸۰۱/۲۱۰/د-۱۴۰۱/۳/۳۱ معاون حقوقی و فنی سازمان امور مالیاتی، هرچند در زمان حاکمیت قانون جدید و دایمی مالیات بر ارزش افزوده صادر یافته است، لیکن در خصوص عوارض آلایندهی موضوع تبصره ۱ ماده ۳۸ قانون سال ۱۳۸۷ ارزش افزوده به بیان حکم پرداخته است. ثانیاً حسب مفاد قانون یادشده یعنی ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده و تبصره ۱ آن در خصوص عوارض آلایندهی پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی، بالاصاله و به صورت مفروض آلاینده محسوب شده اند. ثالثاً سایر واحدهای تولیدی، اصل بر عدم آلاینده بودن آنها می باشد مگر اینکه با تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست آلاینده بودن آنها اثبات و اعلام شود. رابعاً چنانچه مراتب رفع آلایندهی در هر دو قسم اثبات و تشخیص شود و در اولین دوره بعد از رفع آلایندهی و اعلام از مطالبه عوارض خودداری می شود. خامساً طبعاً بعد از آن هرکدام از دو قسم یادشده از اصل خود تبعیت می نمایند یعنی واحدهای پتروشیمی و پالایشگاهها آلاینده محسوب می شوند مگر اینکه مجدداً عدم آلایندهی آن تشخیص شود و سایر واحدها غیر آلاینده محسوب می شوند، مگر اینکه آلاینده بودن آنها اثبات شود، فلذا مقرر شد شکایت که مراتب اعتبار غیر آلاینده بودن واحدهای پتروشیمی و پالایشگاهها را مربوط به همان دوره دانسته است و تسری به سایر دوره ها نداده است، در این راستا بوده و مغایرتی با مقررات ندارد، به استناد بند (ب) ماده ۸۴ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ رای به رد شکایت صادر می نماید. رای مزبور طرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست معزز دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان عدالت اداری می باشد.» پس از صدور رای یادشده، رییس دیوان عدالت اداری بر مبنای اختیار حاصل از بند (ب) ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، رای مزبور را واجد ایراد قانونی تشخیص داده و نسبت به آن اعتراض نمود. متن اعتراض رییس دیوان به شرح زیر است: «بسمه تعالی، معاون محترم قضایی در امور هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، با سلام و تحیت، با عنایت به اینکه رای صادره از هیأت محترم تخصصی بانکی مالیاتی به شماره دادنامه ۱۰۷۰۲-۱۴۰۱/۹/۲۷ به نظر خلاف قانون است، با استفاده از اختیارات حاصل از ماده ۸۴ بند (ب) معترض بوده و خواستار بررسی و رسیدگی هستم. اقدامات لازم را معمول فرمایند.» پس از وصول اعتراض مذکور، موضوع مجدداً به هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری ارجاع شد و پس از طرح اعتراض فوق در جلسات مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۹ و ۱۴۰۱/۱۱/۱۶ آن هیأت، اعضای هیأت تخصصی مزبور در قالب دو گروه موافق و مخالف با اعتراض، نظریه خود را برای طرح در جلسه هیأت عمومی به معاونت قضایی دیوان در امور هیأت عمومی و هیاتهای تخصصی ارسال کردند. پس از وصول نظریه هیأت تخصصی، موضوع در دستور کار هیأت عمومی دیوان عدالت اداری قرار گرفت و هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۲/۰۱/۱۵ با حضور رییس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر در خصوص اعتراض مطروحه به صدور رای مبادرت کرد: رای هیأت عمومی منظر به اینکه ایراد و اعتراضوجهی که موجبات نقض رای شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲ الی ۷۰۳ مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۷ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری را فراهم کند ارایه نشده است، بنابراین اکثریت اعضای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری اعتراض مطروحه نسبت به رای مذکور هیأت تخصصی را وارد تشخیص نداده و رای به رد اعتراض مزبور و مآلاً تأیید رای شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲ الی ۷۰۳ مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۷ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری صادر</p>	

کردند. حکمتعلی مظفرپریریس هیات عمومی دیوان عدالت اداری

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب